Nr. L 133/34 De Europæiske Fællesskabers Tidende 19. 6. 71

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1280/71

af 18. juni 1971

om gennemførelsesbestemmelser vedrørende interventionsorganernes opkøb af sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1060/71[2]), særlig artikel 9, stk. 8 og artikel 10, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 447/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af almindelige regler for interventioner gennem opkøb af sukker[3]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2274/70[4]), foreskriver – bortset fra almindelige regler – blandt andet, at interventionsorganet kan gøre antagelse af et tilbud til intervention betinget af afslutningen af en oplagringskontrakt mellem interventionsorganet og sælgeren, samt at interventionsorganet kan bemyndiges til at købe sukker af en handlende, der er specialiseret i sukkerbranchen og godkendt som sådan; gennemførelsesbestemmelserne herom er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 782/68 af 26. juni 1968 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende interventionsorganernes opkøb af sukker[5]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2101/69[6]); forordning (EØF) nr. 782/68 er allerede blevet ændret gentagne gange, og ny ændringer har vist sig nødvendige særlig i forbindelse med ændringen af standardkvaliteten, defineret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1061/71 af 25. maj 1971 om fastsættelse, for sukkerproduktionsåret 1971/1972[7]), af sukkerpriserne, af standardkvaliteten for hvidt sukker og for sukkerroer samt af den i artikel 24 i forordning nr. 1009/67/EØF omhandlede koefficient, som følge heraf bør, særlig af hensyn til overskueligheden, gennemførelsesbestemmelserne vedrørende intervention gennem opkøb sammenfattes i en ny forordning;

forordning (EØF) nr. 447/68 foreskriver blandt andet, at på den ene side kun sukker, der på tilbudets tidspunkt befinder sig på et godkendt lager, gyldigt kan tilbydes, og på den anden side at det kan foreskrives, at interventionsorganet skal opkøbe sukker, som tilbydes af en specialiseret handlende, som er godkendt af den medlemsstat, på hvis område hans virksomhed befinder sig;

ved fastsættelse af betingelserne for godkendelse af lagrene og for tilbagekaldelse af godkendelsen skal der tages hensyn til kravene om forsvarlig opbevaring og let overtagelse af sukkeret samt til den geografiske placering; i særlige tilfælde vil det dog være berettiget at gøre undtagelse fra disse betingelser;

det forhold, at interventionsordningen udstrækkes til at omfatte specialiserede handlende, nødvendiggør med henblik på meddelelse og tilbagekaldelse af godkendelse objektive bedømmelseskriterier med hensyn til denne virksomhed, særlig for så vidt angår en væsentlig andel i handelen med sukker; det bør overlades til medlemsstaterne at fastsætte eventuelle yderligere betingelser og at tilbagekalde godkendelsen, såfremt disse ikke opfyldes;

ved interventionen bør ikke accepteres sukker, hvis egenskaber er af en sådan art, at det senere vanskeligt kan afsættes og under oplagringen kan undergå kvalitetsforringelse;

med henblik på en forenkling af interventionens normale afvikling bør sukkeret tilbydes i partier; det bør defineres, hvad der skal forstås ved et parti, særlig ved fastlæggelse af en mindste- og en størstemængde;

interventionsorganet skal med fuldt kendskab til forholdene kunne konstatere, om tilbudet opfylder de stillede betingelser; tilbyderen må derfor være forpligtet til at meddele interventionsorganet alle nødvendige oplysninger;

---

[1]) EFT nr. 308 af 18.12.1967, s. 1.
[2]) EFT nr. L 115 af 27.5.1971, s. 16.
[3]) EFT nr. L 91 af 12.4.1968, s. 5.
[4]) EFT nr. L 246 af 12.11.1970, s. 3.
[5]) EFT nr. L 145 af 27.6.1968, s. 6.
[6]) EFT nr. L 268 af 25.10.1969, s. 19.
[7]) EFT nr. L 115 af 27.5.1971, s. 17.

interventionsorganet er berettiget til at gøre antagelse af et tilbud betinget af afslutning af en oplagringskontrakt med sælgeren, såfremt det anser dette for påkrævet; af hensyn til ensartetheden bør det foreskrives, hvilke væsentlige bestemmelser en sådan kontrakt skal indeholde, særlig med hensyn til gyldighedsperioden;

på den ene side skal de godkendte lagre frembyde de bedst mulige betingelser for oplagring af sukkeret; på den anden side er det almindelig anerkendt, at sukker kan oplagres i ca. tolv måneder uden risiko for kvalitetsforringelse, såfremt alle udkrævede betingelser er opfyldt; foreligger der en oplagringskontrakt med sælgeren i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 447/68, er det derfor rimeligt, at sælgeren uanset tidspunktet for ejendomsrettens overgang er ansvarlig for kvalitetsforringelser, som indtræder inden for et tidsrum af tolv måneder;

i henhold til artikel 9, stk. 8, i forordning nr. 1009/67/EØF, skal der som led i gennemførelsesbestemmelserne fastlægges tabeller over tillæg og fradrag, der tager hensyn til det tilbudte sukkers kvalitet, og som anvendes på interventionspriserne; med henblik på fastlæggelsen af disse tabeller skal sukkeret klassificeres efter kvalitet; til grund for klassificeringen og de heraf følgende tillæg og fradrag kan lægges objektive data, der sædvanligvis anvendes i handelen;

for at undgå enhver forskelsbehandling af de interesserede og af hensyn til den administrative praksis i de enkelte medlemsstater bør der fastlægges ensartede betingelser med hensyn til betalingen og overtagelsen af varen, både når der er indgået oplagringskontrakt, og når dette ikke er tilfældet, særlig for så vidt angår de maksimale frister, inden for hvilke disse handlinger skal finde sted;

det kan vise sig nødvendigt, at det sukker, der tilbydes til intervention, leveres i sække af hensyn til dets senere anvendelse; interventionsorganet må derfor have mulighed for at kræve bestemte emballagearter, der sædvanligvis anvendes i handelen, på betingelse af at interventionsorganet afholder omkostningerne herved; de med den krævede emballering forbundne omkostninger bør derfor skønsmæssigt fikseres;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/69 af 1. juli 1969 om metoderne til bestemmelse af kvaliteten af sukker, som opkøbes af interventionsorganerne[1]), omhandler kun disse metoders tekniske aspekter; da de nævnte metoder i øvrigt ikke kan give helt nøjagtige resultater, bør der indrømmes en margen, hvorved der kan tages hensyn til mulige fejl; til bilæggelse af mulige uoverensstemmelser som følge af divergerende analyseresultater bør passende voldgiftsregler fastsættes;

[1]) EFT nr. L 163 af 4.7.1969, s. 1.

de foranstaltninger, som er fastsat i denne forordning, er i overensstemmelse med en udtalelse fra forvaltningskomiteen for sukker,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Godkendelser

Artikel 1

1. Den i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 447/68 omhandlede godkendelse kan kun meddeles for et lager, som

a) opfylder kravene med hensyn til korrekt opbevaring af sukkeret,

b) kan garantere en tilstrækkelig kapacitet med hensyn til sukkerets udtagning fra lageret ved overtagelsen,

c) er beliggende på et sted, hvor de nødvendige transportmuligheder med henblik på overtagelsen af sukkeret er til stede,
og

d) – er beliggende ved en sukkerfabrik eller
– er beliggende i et sukkerproduktionsområde.

2. Godkendelsen meddeles på begæring af den interesserede part for ethvert lager, som af interventionsorganet skønnes at opfylde de i stk. 1 nævnte betingelser. Meddelelse af godkendelse kan dog begrænses til lagre, som tidligere har været anvendt til oplagring af sukker.

I særlige tilfælde kan et lager, som ikke opfylder de i samme stykke, litra d), nævnte betingelser, godkendes.

I godkendelsen anføres den kapacitet med hensyn til indbringelse på og udtagning fra lageret, som er lagt til grund ved godkendelsen.

3. Godkendelsen tilbagekaldes, såfremt de i stk. 1, litra a) eller c), nævnte betingelser ikke længere er opfyldt.

Godkendelsen kan tilbagekaldes, såfremt den kapacitet med hensyn til udtagning fra lageret, der er lagt til grund ved godkendelsen, ikke er blevet stillet til rådighed for interventionsorganet.

Artikel 2

1. Som specialiseret handlende i sukkerbranchen i den i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 447/68 anførte betydning anses den handlende,

a) der som en af sine væsentlige virksomheder driver engroshandel med sukker, og som pr. sukkerproduktionsår køber en mindstemængde af 10.000 tons sukker fra Fællesskabet,

b) som ikke driver detailhandel med sukker.

2. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 3 meddeler den pågældende medlemsstat den i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 447/68 nævnte godkendelse til enhver ansøger, som for det pågældende sukkerproduktionsår opfylder eller antages at kunne opfylde de i stk. 1 nævnte betingelser.

Godkendelsen gælder kun for et bestemt sukkerproduktionsår. Den fornys for det følgende sukkerproduktionsår, såfremt ansøgeren for det pågældende produktionsår stadig kan anses som specialiseret handlende. Der gives ham underretning om fornyelsen.

Godkendelsen tilbagekaldes, såfremt den interesserede ikke længere er i stand til at opfylde de i stk. 1 nævnte betingelser.

3. Medlemsstaten kan foreskrive yderligere betingelser for godkendelsen.

Godkendelsen kan tilbagekaldes, såfremt disse betingelser ikke opfyldes.

AFSNIT II

Tilbud

Artikel 3

Det sukker, der tilbydes til intervention, skal opfylde følgende kriterier:

1. sukkeret skal være i krystallinsk form;

2. hvidt sukker skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet med et vandindhold på højst 0,06% og let flydende;

3. råsukker skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet; dets udbytte, beregnet i henhold til artikel 1[1]) i forordning (EØF) nr. 431/68, skal andrage mindst 89%;

endvidere skal sukkeret udvise

a) for så vidt angår rørråsukker: en sikkerhedsfaktor, der ikke overstiger 0,30;

b) for så vidt angår roeråsukker:

- en pH-værdi på mindst 7,9,
- et indhold af invertsukker på højst 0,07%,
- en temperatur ved oplagringen, som ikke frembyder nogen risiko med hensyn til korrekt opbevaring,
- en sikkerhedsfaktor, som ikke overstiger 0,45, når polarisationsgraden andrager 97 eller derover,

eller

- et vandindhold på højst 1,4%, når polarisationsgraden er mindre end 97.

Sikkerhedsfaktoren beregnes ved, at den procentsats, der udtrykker det pågældende sukkers vandindhold, divideres med forskellen mellem 100 og dette sukkers polarisationsgrad.

Artikel 4

1. Ved ethvert tilbud på sukker til intervention tilbydes sukkeret i partier.

2. Ved et parti forstås i denne forordning en mængde af mindst 300 og højst 1.000 tons sukker af samme kvalitet, i samme tilstand og oplagret på samme lagersted.

Artikel 5

1. I tilbudet til interventionsorganet skal anføres:

a) tilbudsgiverens navn og adresse,

b) det lager, på hvilket sukkeret befinder sig på tilbudets tidspunkt,

c) den med henblik på overtagelsen af det tilbudte sukker garanterede kapacitet med hensyn til udtagning fra lageret,

d) det tilbudte sukkers nettomængde,

e) det tilbudte sukkers art og kvalitet,

f) sukkerets tilstand,

g) hvorvidt tilbyderen er villig til at afslutte en oplagringskontrakt for det tilbudte sukker.

2. Interventionsorganet kan kræve yderligere oplysninger.

Artikel 6

1. Tilbudet er fast i tre uger fra dagen for fremsættelsen. Inden for dette tidsrum kan det dog tilbagekaldes med interventionsorganets samtykke.

2. Interventionsorganet undersøger tilbudet. Senest ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist antager det tilbudet under angivelse af, hvorvidt der afsluttes en oplagringskontrakt.

Det afslår tilbudet,

- såfremt undersøgelsen har godtgjort, at en af de stillede betingelser ikke er opfyldt,

eller

[1]) EFT nr. L 89 af 10.4.1968, s. 3.

– såfremt tilbyderen ikke har erklæret sig villig til at afslutte en oplagringskontrakt, som interventionsorganet anser for nødvendig.

I denne forordning forstås ved oplagringskontrakt den i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 447/68 nævnte kontrakt.

3. I købekontrakten skal anføres, om sukkeret tilbydes emballeret eller uemballeret, og i givet fald den emballageart, der vælges. Interventionsorganet kan endvidere forbeholde sig ret til med henblik på overtagelsen at kræve en eller flere af de i artikel 17, stk. 2, nævnte emballager.

4. Købekontrakten kan kun ophæves forud for sukkerets overtagelse og kun efter gensidig overenskomst.

AFSNIT III

Oplagringskontrakt

Artikel 7

1. Oplagringskontrakten skal især indeholde bestemmelse om:

a) det tidsrum, for hvilket kontrakten afsluttes,

b) interventionsorganets ret til at opsige kontrakten med en opsigelsesfrist på 10 dage med virkning fra en 10-dages periode,

c) størrelsen af de lageromkostninger, der skal bæres af interventionsorganet,

d) sælgerens forpligtelse til for egen regning at indlade sukkeret i et af interventionsorganet bestemt transportmiddel.

2. Oplagringskontraktens gyldighedsperiode må ikke overskride:

a) for de i tiden fra 1. oktober til den følgende 30. juni antagne tilbud:
tidsrummet fra tilbudets antagelse til den følgende 30. september;

b) for de i tiden fra 1. juli til den følgende 30. september antagne tilbud:
tidsrummet fra tilbudets antagelse til udløbet af den fjerde måned, der følger på den måned, i hvilken tilbudet er blevet antaget.

De kontraherende parter kan aftale en længere gyldighedsperiode.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 erstattes:

a) for alle områder i Italien samt det franske departement Réunion:

datoen 1. oktober med datoen 1. juli,
datoen 30. juni med datoen 31. marts,
datoen 30. september med datoen 30. juni,
datoen 1. juli med datoen 1. april;

b) for de franske departementer Guadeloupe og Martinique:

datoen 1. oktober med datoen 1. januar,
datoen 30. juni med datoen 30. september,
datoen 30. september med datoen 31. december,
datoen 1. juli med datoen 1. oktober.

4. Lageromkostningerne bæres af interventionsorganet for et tidsrum, der begynder med den 10-dages periodes begyndelse, i hvilken den foreløbige betaling af sukkeret finder sted, og udløber med oplagringskontraktens udløb.

Lageromkostningerne fikseres skønsmæssigt til 0,017 regningsenheder pr. 100 kg og pr. 10-dages periode. Interventionsorganet kan afvige fra dette beløb med højst 35% opad eller nedad.

5. En 10-dages periode i denne artikel er for hver kalendermåned tiden fra 1. til 10., fra 11. til 20. og fra 21. til månedens slutning.

Artikel 8

1. Ejendomsretten til det sukker, som er genstand for en oplagringskontrakt, overgår samtidig med den foreløbige betaling af dette sukker.

2. For kvalitetsforringelser af det i stk. 1 nævnte sukker hæfter sælgeren indtil overtagelsen.

Artikel 9

Såfremt det i oplagringskontraktens løbetid konstateres, at sukkerets kvalitet ikke opfylder de i artikel 3 anførte mindstekrav, erstatter sælgeren straks det pågældende sukker med en tilsvarende mængde, som opfylder betingelserne.

AFSNIT IV

Købspris

Artikel 10

1. Hvidt sukker inddeles i fire kategorier.

2. Hvidt sukker af standardkvaliteten er sukker af kategori 2.

3. Sukker af kategori 1 er af bedre kvalitet end standardkvaliteten; sukker af kategorierne 3 og 4 er af ringere kvalitet end standardkvaliteten.

Artikel 11

1. Sukker af kategori 1 udviser følgende egenskaber:

a) sund og sædvanlig handelskvalitet, tør, i krystaller af ensartet kornstørrelse, let flydende,

b) vandindhold: højst 0,06%,

c) indhold af invertsukker: højst 0,04%,

d) i øvrigt er sukker af kategori 1 kendetegnet ved, at antallet af points, der konstateres i henhold til stk. 2, hverken sammenlagt overstiger 8 eller i øvrigt overstiger

- 6 for askeindholdet,
- 4 for farvetypen, bestemt efter metoden fra Instituttet for Landbrugsteknologi og Sukkerindustri i Braunschweig, nedenfor kaldet »Braunschweig-metoden«,
- 3 for opløsningens farvning, bestemt efter den af International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis benyttede metode, nedenfor kaldet »ICUMSA-metoden«.

2. Der beregnes ét point pr.:

a) 0,0018% askeindhold, bestemt efter ICUMSA-metoden ved 28° Brix,

b) 0,5 farvetypeenheder, bestemt efter Braunschweig-metoden,

c) 7,5 enheder med hensyn til opløsningens farvning, bestemt efter ICUMSA-metoden.

3. Sukker af kategori 3 udviser følgende egenskaber:

a) sund, sædvanlig handelskvalitet, tør, i krystaller af ensartet kornstørrelse, let flydende,

b) polarisation: mindst 99,7° S,

c) vandindhold: højst 0,06%,

d) indhold af invertsukker: højst 0,04%,

e) farvetype: højst nr. 6, bestemt efter Braunschweig-metoden.

4. Til kategori 4 hører sukker, der ikke omfattes af kategorierne 1 til 3.

Artikel 12

I sukkerproduktionsårene 1971/1972 og 1972/1973 kan sukker, som er genstand for en oplagringskontrakt og oplagret på et lager, som sælgeren ikke har noget ansvar for, endnu ved overtagelsen af interventionsorganet alt efter omstændighederne klassificeres i kategorierne 1 til 4, såfremt vandindholdet er højere end 0,06%, men ikke over 0,08%.

Artikel 13

Interventionsprisen pr. 100 kg hvidt sukker reguleres med

1. et tillæg på 0,60 regningsenheder for sukker af kategori 1,

2. et fradrag på 0,50 regningsenheder for sukker af kategori 3,

3. et fradrag på 0,90 regningsenheder for sukker af kategori 4.

Artikel 14

1. Interventionsprisen pr. 100 kg råsukker reguleres med

a) et tillæg, såfremt det pågældende sukkers udbytte er højere end 92%,

b) et fradrag, såfremt det pågældende sukkers udbytte er lavere end 92%.

2. Størrelsen af tillægget eller fradraget, udtrykt i regningsenheder pr. 100 kilogram, er lig med differencen – multipliceret med 0,02 for hver 0,1% – mellem det pågældende råsukkers udbytte og 92%.

3. Råsukkers udbytte beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 431/68.

Artikel 15

1. Såfremt der ikke afsluttes oplagringskontrakt, finder betalingen af det købte sukker sted inden for en frist af 8 uger fra dagen for tilbudets indgivelse.

Foreligger de endelige resultater af analyserne af de i artikel 18 nævnte prøver ikke for de kontraherende parter ved denne frists udløb, erlægges straks en foreløbig betaling svarende til 95% af den på grundlag af den overtagne sukkermængde og den pågældende købspris beregnede værdi med tillæg af eventuelle emballeringsomkostninger.

2. Såfremt der afsluttes oplagringskontrakt, betaler interventionsorganet inden for en frist af 8 uger, regnet fra dagen for tilbudets indgivelse, et foreløbigt beløb, der beregnes på grundlag af de i tilbudet indeholdte angivelser og købsprisen med tillæg af eventuelle emballeringsomkostninger.

Betalingen er betinget af, at sælgeren stiller en sikkerhed, der andrager 5% af det nævnte foreløbige beløb og har til formål at garantere rigtigheden af de i tilbudet indeholdte oplysninger.

3. Interventionsorganet foretager den endelige afregning, så snart de endelige resultater med hensyn til konstatering af vægten og analyserne af prøverne foreligger.

Såfremt de ved konstateringen af vægten fremkomne resultater og de endelige resultater af analyserne af prøverne afviger fra de i tilbudet indeholdte oplysninger, tages hensyn hertil ved den endelige afregning, særlig i henhold til artiklerne 13 og 14.

4. Bortset fra tilfælde af force majeure frigives den i stk. 2 nævnte sikkerhed kun, for så vidt

a) de endelige vægt- og analyseresultater ikke medfører nedsættelse af prisen for det købte sukker,

b) sælgeren inden for en frist af tre uger, regnet fra dagen for påkravets fremkomst, tilbagebetaler det beløb, han uberettiget måtte have modtaget ved den i henhold til stk. 2 stedfundne foreløbige betaling.

Sikkerheden frigives straks.

AFSNIT V

Overtagelse

Artikel 16

1. Såfremt der mellem interventionsorganet og sælgeren ikke er aftalt andet, forbliver sukkeret indtil overtagelsen på det lager, hvor det befinder sig på tilbudets tidspunkt.

2. Overtagelsen finder sted i overværelse af sælgeren eller dennes repræsentant.

3. Ved overtagelsen fra lageret indlades det købte sukker af sælgeren i et transportmiddel efter interventionsorganets valg.

4. Er det købte sukker ikke genstand for en oplagringskontrakt, sker overtagelsen inden for en frist af højst syv uger, regnet fra dagen for tilbudets indgivelse.

5. Er det købte sukker genstand for en oplagringskontrakt, sker overtagelsen af sukkeret senest på dagen for kontraktens udløb.

Interventionsorganet kan dog med lagerindehaverens samtykke bestemme, at overtagelsen finder sted efter dagen for kontraktens udløb.

I dette tilfælde foretager interventionsorganet:

- ved den i artikel 18 nævnte sagkyndige og for egen regning forud for oplagringskontraktens udløb den i samme artikel nævnte prøveudtagning og konstateringen af vægten samt
- den endelige afregning i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, og kan på begæring af sælgeren tillade, at forpligtelsen til at indlade det købte sukker erstattes med betaling af de hermed forbundne omkostninger. Disse omkostninger beregnes på grundlag af de på oplagringskontraktens udløbsdag gældende tariffer.

Artikel 17

1. Med forbehold af bestemmelserne i stykkerne 2–4 leverer sælgeren det købte sukker løst indladet.

2. Interventionsorganet kan kræve, at det købte sukker leveres i en eller flere af følgende emballager:

a) ny jutesække med en mindstevægt af 700 g og et nettoindhold på 100 kg;

b) sække med et nettoindhold på 50 kg;

aa) ny jutesække med en mindstevægt af 450 g og med et mindst 0,04 mm tykt indre lag af polyæthylen;

bb) sække bestående af fire kraftpapirsække med en mindstevægt af 70 g pr. m² for hver sæk og med et mindst 0,04 mm tykt mellemlag af polyæthylen;

cc) sække bestående af fem kraftpapirsække, også bitumineret,

- med en mindstevægt af 65 g pr. m² for hver sæk og
- en totalmindstevægt af 335 g pr. m² for alle 5 sække.

3. Såfremt interventionsorganet kræver en eller flere af de i stk. 2 nævnte emballager, bærer det de dermed forbundne omkostninger. Interventionsorganet er endvidere forpligtet til rettidigt forud for overtagelsen at underrette sælgeren om de krævede emballager.

Omkostningerne fastsættes pr. 100 kg skønsmæssigt til:

a) 0,60 regningsenheder for den i stk. 2, litra a), nævnte emballage,

b) 0,80 regningsenheder for den i stk. 2, litra b) og aa), nævnte emballage,

c) 0,43 regningsenheder for den i stk. 2, litra b) og bb), nævnte emballage,

d) 0,40 regningsenheder for den i stk. 2, litra b) og cc), nævnte emballage.

4. Interventionsorganet kan tillade, at sukkeret leveres i en anden emballage end de i stk. 2 nævnte. I dette tilfælde afholder interventionsorganet ikke de med den pågældende emballage forbundne omkostninger.

Artikel 18

1. Ved overtagelsen udtager sagkyndige, som er godkendt af vedkommende medlemsstats kompetente myndigheder, eller sagkyndige, udpeget efter fælles overenskomst mellem interventionsorganet og sælgeren, fire prøver til analyseformål. En prøve er bestemt for hver af de kontraherende parter; de to andre prøver opbevares enten af den sagkyndige eller i et af de kompetente myndigheder anerkendt laboratorium.

Hver prøve analyseres to gange, og middelværdien af de to resultater anses som resultat af analysen af den pågældende prøve.

2. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de kontraherende parter med hensyn til kategorien af det købte sukker finder følgende regler anvendelse:

a) Såfremt forskellen mellem resultaterne af de af sælgeren og køberen foretagne analyser

- for sukker af kategori 1 er mindre end eller lig med 1 point for hver af de i artikel 11, stk. 1, litra d), nævnte egenskaber

  eller

- for sukker af kategori 2 er mindre end eller lig med 2 points for hvert kvalitetskendetegn, som er lagt til grund for definitionen af denne kategori, for så vidt det drejer sig om kendetegn, der bestemmes ved points,

er det aritmetiske gennemsnit af de to resultater afgørende for bestemmelsen af, til hvilken kategori det pågældende sukker hører.

Dog foretages af det i stk. 1 nævnte laboratorium en voldgiftsanalyse på begæring af en af de kontraherende parter. I dette tilfælde er det aritmetiske gennemsnit af resultatet af voldgiftsanalysen og det dette resultat nærmest liggende resultat af sælgerens eller køberens analyse afgørende for bestemmelsen af, til hvilken kategori det pågældende sukker hører. Såfremt resultatet af voldgiftsanalysen ligger nøjagtig midt imellem resultaterne af sælgerens og køberens analyse, er voldgiftsanalysen alene afgørende for bestemmelsen af, til hvilken kategori det pågældende sukker hører.

b) Såfremt forskellen er større end angivet under litra a), første afsnit, første led eller alt efter omstændighederne andet led, foretager et af de kompetente myndigheder anerkendt laboratorium en voldgiftsanalyse. I dette tilfælde følges den i bestemmelserne under litra a), andet afsnit, angivne fremgangsmåde.

c) I tilfælde af uoverensstemmelser med hensyn til den øvre grænse for farvetypen for sukker af kategori 3, polarisationen, vandindholdet eller indholdet af invertsukker, benyttes samme fremgangsmåde som angivet under litra a) og b).

Dog erstattes de under litra a) nævnte forskelle med:

- 1,0 farvetypeenhed for sukker af kategori 3,
- 0,2° S for polarisationen,
- 0,02% for vandindholdet,
- 0,01% for indholdet af invertsukker.

3. Omkostningerne ved voldgiftsanalysen

a) i henhold til stk. 2, litra a), andet afsnit, bæres af den kontraherende part, der anmoder om analysen,

b) i henhold til stk. 2, litra b), bæres med lige andele af interventionsorganet og sælgeren.

Artikel 19

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 16, stk. 5, foretages konstateringen af vægten af det solgte sukker af den i artikel 18 nævnte sagkyndige ved overtagelsen.

2. De med konstateringen af vægten forbundne omkostninger bæres af sælgeren.

Artikel 20

1. Sælgeren træffer alle foranstaltninger, som er nødvendige for at gøre det muligt for den i artikel 18 nævnte sagkyndige at konstatere vægten og udtage prøver.

2. Udgifterne til de sagkyndige, som konstaterer vægten og udtager prøver, bæres af interventionsorganet.

AFSNIT VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 21

1. Forordning (EØF) nr. 782/68 ophæves.

Den forbliver dog anvendelig med hensyn til afviklingen af de i dens gyldighedsperiode indgivne tilbud på sukker til intervention.

2. Følgende ændringer foretages:

a) i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1265/69 erstattes ordene »forordning (EØF) nr. 782/68« af ordene »forordning (EØF) nr. 1280/71«;

b) i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1987/69 erstattes ordene »artikel 15 i forordning (EØF) nr. 782/68« af ordene »artikel 18 i forordning (EØF) nr. 1280/71«;

c) i artikel 14, stykkerne 1 og 3, i den under litra b) nævnte forordning, erstattes ordene »artikel 15 i forordning (EØF) nr. 782/68« af ordene »artikel 18 i forordning (EØF) nr. 1280/71«.

Artikel 22

Denne forordning træder i kraft 1. juli 1971.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 1971.

På Kommissionens vegne

Franco M. MALFATTI

Formand